

kraje vystěhovaného každých 200 metrů byla tabule Vstup zakázán pod přísným trestem. Kraj ten byl jako zakletý a mrtvý, všechno jako by tu ovanula smrt'. Všechno až do základů je vyrabováno vykucháno zničeno, domky jsou bez oken bez dveří, stropy rozpukány zdě rozpraskány otlučeny příčky vybourány, podlahy vytrhány zahrádky zničeny ploty spáleny; a tehdy byly tu útulné vesničky. A dnes? – Zpusťování. Holé nic. Ti první kteří se stěhovali směli si ještě vzít sebou dobytek nábytek a živobytí a ti pozdější jenom raneček trochu toho prádla a šatů a nic víc, později byly lhůty tak krátké, na mnoze i hodinové, a nebo hned ven! na rozkaz i v noci. Jak ta mrtvá krajina vypadala. Jako by celé stovky let zde uplynuly. A přece jsou to pouhá tři léta. -tz-

POSTNÍ FARNÍ REKOLEKCE

se bude konat v **Sedlčanech v úterý 15. 3. 2011** po mši svaté (18 hod.) na faře **od 18:45 hod. a v Kosově Hoře v pátek 18. 3. 2011** taktéž po večerní mši svaté (18 hod) na místní faře **od 18:45 hod.**

Během rekolekce bude příležitost k svátosti smíření. MM

FARNÍ LISTY 2/2011

Neprodejný občasník římskokatolické farnosti Sedlčany. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Sedlčany, Komenského nám. 44, CZ 264 01 Sedlčany; tel.: +420 318 822 970; IČ: 18608817; BÚ: 522364389/0800; E-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz; www.farnost.sedlcany.cz. Redakční rada: P. M. Miškovský (tel.: 724 550 009, e-mail: marek.miskovsky@quick.cz), P. M. Vlček (tel.: 607 680 782, e-mail: mavlcek@seznam.cz), B. Němeček, L. Jelen, L. Jelen ml.

Náměty, články a připomínky do příštího čísla 3/2011 posílejte na farní mail **nejpozději do 19. 3. 2011**. Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.

Zveme vás

POSTNĚ-POPELEČNÍ POČEPICKÉ POSEZENÍ

Srdečně Vás zveme o Popeleční středu 9. 3. 2011 do Počepic na faru, kde se sejdeme po mši svaté v cca 16:15 na sva-topostní posezení spojené s promítáním obrázků z ministrantské pouti do Říma.

Společné Křížové cesty v postu v naší farnosti

Jak je již zvykem, krom pobožností křížové cesty, kterou se modlíte v době postní pravidelně v jednotlivých kostelech, i letos se budeme scházet o nedělích v 15 hod. na společnou křížovou cestu naší farnosti.

- 13. 3. Sedlčany
- 20. 3. Kosova Hora
- 27. 3. Chlum
- 3. 4. Dublovice
- 10. 4. Jesenice
- 17. 4. Počepice

Půl hodiny před každou křížovou cestou bude příležitost ke svátosti smíření.

Pravidelné bohoslužby v naší farnosti

	8:00 Sedlčany, Kosova Hora
	9:30 Chlum, Jesenice
Ne	11:00 Dublovice, Počepice
	14:30 Vojkov (3. Ne v měsíci)
Út	18:00 Sedlčany (Se)
St	9:00 Se, 15:30 Počepice
Čt	*14:00 Dom. duch Vojkov (* 1.Čt)
	16:30 Dublovice, 18:00 Se
Pá	9:00 Se, 18:00 Kosova Hora
So	15:00 Dom. duch. Se, 18:00 Se

č. 2/2011

27. února 2011

DOBA POSTNÍ, DOBA OBRÁCENÍ

Potkal jsem po dlouhé době kamaráda a on mi vyprávěl jak žije, že má tři děti, dobrou práci, postavil dům, děti studují, po světě se podíval, ale že mu to v poslední době neklape se ženou. Nějak si nerozumějí. Zjišťuje, že se nemají o čem bavit. Problémy nemají, jen si jsou nějak vzdáleni a někdy ho napadá, že si jsou vlastně cizí... Krize středního věku? Ona se ale může týkat i starších.

Když jsem o tom pak trochu přemýšlel, je to stejné jako v našem životě s Pánem Bohem.

Jednoho dne nám snad došlo – možná po setkání s nějakým člověkem, že se musíme změnit, obrátit, začít nový život, brát vážně své křesťanské povolání. Začali jsme hledat Hospodina, poznávat Jeho lásku k nám, a ptát se: „jak já odpovím?“ Je to jako když se zamilujete. Někteří to nazývají probuzení, *obrácení*. Potom ale nestačí jenom patřit do Církve a dále nechat běžet rok za rokem. První krok je důležitý, ale ještě důležitější – a také těžší – jsou další obrácení, která musí přicházet následně. Abychom v těchto pozdějších obráceních usnadnili působení milosti, musíme si duši udržet mladou, vzývat Pána (modlit se), být pozorní, abychom odhalili, co je v nás nesprávné a prosili o odpuštění. A je to Pán, který slibuje: *Vyslyším ho, až mě bude vzývat, budu při něm v tísní (Žl 90.15)* a také *srdcem pokorným a zkroutěným Bože nepohrdneš (Žl 50.19)*.

Bůh nás osvobodí od zlého a zahrne svým dobrem, *zachráním ho a oslavím (Žl 90.15)*. Slibuje nám pomoc a slávu. Zde opět stojíme na začátku oné vnitřní cesty, kterou je duchovní život. Naděje na tuto slávu upevňuje naši víru a rozněcuje naši lásku. Jsou to tři božské ctnosti, které jsme dostali ve křtu, které nás připodobňují Bohu a které se začínají rozvíjet.

Obnovme víru, naději a lásku. Ať z nich vyrostou kající smýšlení a touha po očistění. To je cílem postní doby. Ne pouze konat víc vnějších kajících skutků, (to by bylo povrchní chápání,) ale vnější skutky – všechny naše skutky – musí vycházet z hloubky víry, naděje a lásky.

Tehdy to nebude zamilovanost, ale žitá láska, která stojí námahu, která je nosná. Pro náš růst v dobrém a také k upevnění našich vztahů s lidmi, zvláště nejbližšími. Krize našich životů jsou krizemi života lásky. Chceme-li obnovit lidské vztahy, začněme upřímným obrácením k Pánu. Využijme dobu, kterou nám On dává: *Teď je ta doba příhodná, teď je ten čas spásy (2Kor 6.2)*.

Do doby svatopostní Vám žehná P. Marek a P. Martin

Postní nověna o křtu

1150 let od příchodu svatých Cyrila
a Metoděje na Velkou Moravu

První rok tříleté přípravy na toto jubileum je věnován svátosti křtu. Jako naše křesťanská tradice začala prací soluňských bratří na Velké Moravě, tak náš osobní křesťanský život začíná křtem. Proto tématu křtu je také věnována postní nověna (začíná na Popeleční středu), kterou nám předkládají naši biskupové. Brožura k nověně bude k dostání v kostele a budeme se z ní modlit některé části společně. Během nověny se zaměříme na obnovu našeho křestního slibu, a na dary a závazky, které z něho plynou.

V modlitbě nověny nejde tolik o zbožná čtení, ale spíše o naše konkrétní obrácení se k Bohu. Proto její podstatnou součástí jsou pravidelné modlitby. Pokud nás příprava na jubileum přivede k opravdové změně smýšlení a k pokání, změní se i svět kolem nás, protože v něm přibudou Boží milosti a lidé obnovení Kristem. Vězme, že u Něho není nic nemožného, ani obrácení našeho národa. Od nás však Pán očekává víru, naději a láskyplnou spolupráci. P. Martin

Co také v sobě ukrývá vaše televize?

Ne, nebudeme se tentokrát zabývat technickými detaily našich televizních přijímačů. Rád bych však upozornil na možnost, kterou nám poskytuje digitalizace televizního vysílání. Ta v naší oblasti již proběhla, a tak většina z nás může přijímat digitální vysílání na novějších televizorech přímo nebo pomocí tzv. set-top boxů v případě starších přijímačů. Kromě rozšířené nabídky televizních programů je možné tímto způsobem přijímat rovněž 8 rozhlasových stanic včetně těch, které pomocí pozemních VKV vysílačů svůj program nešíří, anebo je jejich příjem na některých místech na Sedlčan-

sku nekvalitní či dokonce nemožný. Mezi nimi můžeme najít i křesťanskou rozhlasovou stanici Proglas, která zahájila své vysílání již před 15 roky, ovšem její signál nebyl všude dostupný v dostatečné kvalitě. Nyní je k dispozici v digitální podobě, aniž je potřeba si pořizovat speciální zařízení. Většinou stačí na dálkovém ovladači k set-top boxu (televizi) stisknout tlačítko TV/R, Radio, apod. (podle typu přístroje) a jednoduše zvolit tlačítkem pro přepínání programů poslech příslušné rozhlasové stanice. Kromě Proglasu jsou zde k dispozici ještě veřejnoprávní rozhlasové stanice, včetně stanice Vltava, D-dur a Radio Česko, které do svých programů zařazují často i pořady s duchovní tematikou. Za zmínku stojí např. pořad Liturgický rok v české hudbě vysílaný každou neděli od 7:00 hodin na stanici Vltava. Podrobný program vysílání radia Proglas otiskuje Katolický týdeník včetně upoutávek na duchovní pořady ostatních stanic.

Pro mnohé zejména starší lidi však může být moderní technika složitá. V takovém případě rád pomohu Proglas naladit. Stačí zavolat na tel. 318 875 361 a domluvit se na termínu návštěvy.

Josef Soukup,
spolupracovník radia Proglas

POCHOD PRO ŽIVOT

Letos se uskuteční **Pochod pro život** v Praze **v sobotu 26. 3. 2011**. Pojedeme autobusem, který ze Sedlčan vyjede v 7:30 hod. (další místa a časy odjezdů budou včas uveřejněny). V Praze dopoledne nabízíme společný program pro děti. Od 13 hod. mše svatá u sv. Jiljí, ve 14 hod. od kostela Pochod na Václavské nám. Zakončení v 16 hod. Návrat domů kolem 18. hod. Rodinná jízdenka toliko 150,- Kč!

Zájemci, hlaste se prosím u P. Marka

Oprava hradeb sv. Martina Stav sedlčanského kostela a jeho okolí.

Mnozí farníci ze Sedlčan si jistě všimli, že zub času neúprosně nahlodává i naši sedlčanskou chloubu – farní kostel sv. Martina a jeho nejbližší okolí. V minulém století proběhla oprava fasády kostela – věže i hlavní a vedlejší lodi, interiér kostela byl vymalován, nainstalováno nové osvětlení a ozvučení. Rovněž zvonice dostala svůj nový kabát. Jak jde čas i tyto téměř nedávné opravy již začínají být „zubem času“ retušovány. Špička kostelní věže je více černá než bílá a začíná nepěkně kontrastovat s bílou barvou hlavní lodi. Ale co zatím nebylo u Sv. Martina významným způsobem opraveno?

Samotné okolí farního kostela. Je za pomoci farníků a dobrodinců několikrát ročně sekáno, na podzim je shrabáváno listí. Vzrostlé lípy vytvářející příjemné okolí kostela mají některé své větve uschlé, a ty ohrožují jak farníky přicházející do kostela, tak i ostatní spoluobčany. Zejména kritickým je období silných větrů, kdy pravidelně padají i velké proschlé větve. Na jaře bychom rádi provedli odbornou prořezávku uschlých větví.

Čas si rovněž vybírá „daň“ z kamenné hradby okolo kostela. Samotná hradba byla rekonstruovaná před 60 lety – za působení děkana Luži. Začínáme sledovat již vypadávání některých vnějších kamenů hradby, značně vypadáva její spárování, ale co hlavně: na svrchní části již vyrůstají „nové lípy“ a další náletové rostliny. Proto jsme se rozhodli opravit svépomocí za relativně rozumných nákladů kostelní hradbu. V plánu je vyspárovat kritická místa, odstranit rostliny z horní části hradby a tu zajistit novou betonovou pokrývkou. Práce předpokládáme realizovat o dvou víkendových brigádách svěpo-

mocí sedlčanských farníků. Termínový předpoklad – červen, červenec 2011. Žádám všechny ochotné „brigádníky“, kteří by se byli ochotni zúčastnit takovéto akce, aby se telefonicky kontaktovali s p. Jelenem (tel: 602 462 322). Po opravě hradby bychom chtěli rovněž osadit nový kovový plot u hradby a nová vchodová vrátka. -lj-

Kraj pustých kostelů

(5. část)

Válka skončila. Měsíc květen, měsíc Matky Boží, přinesl konec pustému vraždění. Těmito slovy začal neveklovský kaplan Jan Dočekal zápisy do farní kroniky L. P. 1945, kdy byl do svého úřadu jmenován. Než jsem se do Neveklova nastěhoval, zajel jsem se sem podívat. První dojem byl hrozný. Už cestou autobusem z Benešova říkali mi lidé, jak je to zde zpustlé. Kostel zcela prázdný, v presbytáři hromada kamení a na této hromadě rozviklaný stůl, který sloužil za oltář. Řekli mi lidé, že už tu bylo kněží několik, ale každý utekl, když tu viděl tu spoušť.

Okolí Sedlčan nevypadalo v létě roku 1945 o mnoho lépe než sousední Neveklovo. Lidé se vraceli do svých starých domů, nacházeli pole plná pýru a min, rozstřílené usedlosti, lesy i sochy svatých. Kostely v Sedlčanech a na Chlumu zůstaly celkem ušetřeny, zato vnitřek kaple sv. Josefa v Kňovicích byl z velké části zničen, podobně dopadla kaple Bolestné P. Marie v Nalžovicích, lavice, kazatelna i oltář spáleny, obrazy strhány, jen socha Matky Boží byla uchráněna. Nadcházel čas obnovy, o církvičské pouti byla sloužena slavná mše svatá. Autentické dobové vzpomínky ukazují podobu vysídleného kraje: *Prošel jsem jen částečně vystěhovaný kraj po převratě od řeky Sázavy podle řeky Vltavy k Sedlčanům a zpět k státní silnici Votice Bystřice Benešov Poříčí u Sázavy. Podle hranic*

nejstaršího kláštera, který se nachází na Monte Cassinu, do ostatních 5 hlavních poutních basilik (sv. Petra, sv. Pavla, sv. Vavřince, sv. Šebestiána a sv. Kříže Jeruzalémského) v Římě, k hrobům svatých nebo k dalším monumentům tohoto města.

Celá pouť byla provázena mnohými modlitbami za nás, naše blízké, církve i stát. Nechyběl ani fotbal s alumny (bohoslovci) Nepomucena a koupání v Tyrhénském moři. Řím jsme opustili v nedělní podvečer, aby nás po 1350 km dlouhé cestě opět přivítala naše rodná vlast. Martin Jech

Podpořené projekty

Jak jsme vás informovali v minulém čísle (FL 1/2011), na Tříkrálové sbírce se letos v naší farnosti vykoledovalo 85.913 Kč. Podle pravidel je část (35%) z výtěžku věnována na charitní projekty v zahraničí a v diecézi. Zbylou část (65%) můžeme nasměrovat dle našeho uvážení. Po konzultaci tak podpoříme následující projekty: ZŠ a MŠ Chlum – příspěvek na nákup nových elektronických varhan pro výuku a hudební kroužek (15.000 Kč); Sportující mládež v Dublovicích – síť do floorbalových branek a rozlišovací dresy (3.200 Kč); Kulturně-vzdělávací projekt Nedělní odpoledne pro rodiny – promítací plátno (6.300 Kč); Mela o.p.s. – adaptace prostor rozšířené sociálně-terapeutické dílny pro handicapované klienty v Sedlčanech (31.343 Kč).

Přidělení peněz na námi navržené projekty podléhá ještě schválení rady Arcidiecézní charity Praha, poté budou poukázány jednotlivým subjektům. Všem dárcům ještě jednou upřímně Pán Bůh zaplat'! P. Marek

Farní ples 2011

V lednu se v Osečanech uskutečnil již tradiční 3. farní ples. Atmosféra byla velmi příjemná, řekla bych, že rodinná. K tanci a poslechu hrála kapela Klasik. Konferenciéři Jana Švejdomá a Lukáš Pánek nás hned na začátku pozvali ke sledování barmanské show, ve které se představili žáci SOU Sedlčany. Bylo se opravdu na co dívat, hoši žonglovali s lahvemi a zručně připravovali míchané nápoje. Dalším překvapením večera bylo vystoupení Pavla Sirotky a jeho partnerky, kteří jsou reprezentanti ve sportovním aerobiu. Nechyběla ani bohatá tombola. Půlnoční překvapení v podobě soutěže v přetahování lanem rozhýbalo především mužskou část a ostatní se dobře bavili. Zbývá jen poděkovat všem, kteří pro nás tento ples připravili. Velký dík patří především manželům Kolínovým, Pšeničkovým a Martě Caltové, ale i dalším pomocníkům. Určitě vy, kteří jste na plese nebyli, teď trochu litujete. Nebojte se, můžete se těšit zase za rok.

Stáňa Jelenová

Počepické poděkování

V loňském roce (2010) si farníci v Počepicích při pravidelných sbírkách na opravy kostela o prvních nedělích v měsíci vybrali 70.456,- Kč. Další drobné dary činily 28.070,- Kč. K tomu jsme dostali jeden větší dar od jedné osoby ve výši 375.000,- Kč a dotaci od ministerstva ve výši 215.000,- Kč. Farnost zaplatila dalších 303.624,- Kč a tak jsme v loňském roce na opravě střechy počepického kostela prostavěli 992.150,- Kč. Díky vaší velkorysosti se snad letos podaří opravu pláště střechy zdárně dokončit. Pán Bůh zaplat'! P. Marek

Svatý Josef

Svatý Josef patří po Panně Marii k nejuctívanějším světcům. Je mu zasvěceno mnoho chrámů a množství mužů nosí jeho jméno. Byl ochráncem malého Ježíše; žil nenápadným životem a sloužil Bohu. Stal se tak vzorem pro muže – je člověkem služby, který, bez zbytečných řečí, ví, jakou životní cestou má jít. Právě takovíto muži kráčejíci po duchovní cestě mohou být vzorem v rodině i v celé společnosti.

Vše, co je známo o pěstounovi Ježíše Krista, je popsáno v evangeliích. Byl z rodu Davidova, povoláním tesař či stavitel. Není důvodu předpokládat, že už nebyl mlád, když se zasnoubil s Marií. Jeho obavy, když ji nalezl s dítětem pod srdcem, rozptýlil anděl, který se mu zjevil, a on si ji vzal za ženu. Po Ježíšově narození byl ve snu vyzván, aby uprchl s Marií a dítětem do Egypta a zachránil se tak před Herodovým pronásledováním. Vrátil se měl teprve po Herodově smrti. Josef se však obával Herodova nástupce, a proto se usadil v Nazaretu v Galileji (srov. Mt 1,18-25; 2,13-23).

Epizoda o dvanáctiletém Ježíšovi ztraceném v Jeruzalémě (srov. Lk 2,41-48) opět ukazuje Josefa jako věrného strážce a pomocníka. Text evangelií nám představuje spravedlivého, laskavého, důstojného a moudrého muže, pohotového v jednání, ale dobrovolně ustupujícího do pozadí.

Sv. Terezie z Avily, velká učitelka církve, vysvětluje, proč právě sv. Josefa považovala za svého patrona: "Já si zvolila za svého přímluvce a patrona slavného svatého Josefa a svěřila jsem se mu s nadšením. Tento můj otec a ochránce mi pomohl v nesnází, do které jsem se dostala, a v mnoha jiných, daleko těžších, v nichž šlo o mou čest a o spásu mé duše. Viděla jsem jasně, že jeho pomoc byla

vždy větší, než jsem mohla doufat. Nevzpomínám si, že bych ho někdy prosila o nějakou milost, aniž bych ji hned nedostala.

A je to úchvatné, vzpomínat na velkou přízeň, kterou mě Pán zahrnul, a na nebezpečí pro duši i tělo, z něhož mne vysvobodila přímluva tohoto požehnaného svätce. Zdá se, že jiným světcům Bůh dovolil, aby nám přispívali v té či oné potřebě, zatímco já zakusila, že přímluva sv. Josefa se vztahuje na všechny. Tím nám Pán dává pochopit, že jako mu byl na zemi poddán, kde mu jako pěstoun mohl rozkazovat, tak i nyní v nebi udělá vše, oč ho požádá" (Sv. Terezie od Ježíše, Život). -cbk-

Ministrantská pouť do Říma

V neděli dne 13. 2. 2011 začala cesta směrem na jih, do věčného Říma. Ve 13 hodin jsme se já s P. Markem setkali se skupinkou dalších 8 ministrantů a s P. Benediktem v Berouně, odkud se vyjelo směr Itálie, nejdříve do Verony. V tomto krásném severoitalském městě na nás již čekalo právě italské pohoštění a nocleh. V pondělí ráno následovala druhá část přesunu do Říma. Cestou jsme navštívili město Bolsena, místo eucharistického zázraku (r. 1263) a nádhernou katedrálu v Orvietu. Večer se dorazilo do cíle, do české koleje Nepomucenum v Římě, kde je nyní ubytován i P. Vít Uher.

Další den jsme slavili mši svatou v Lateránské basilice – v katedrále papeže, později následovala návštěva další krásné basiliky Santa Maria Maggiore. Středa byla ve znamení výjimečné události, audience u Svatého otce, na které nás Sv. otec Benedikt XVI. pozdravil v češtině a na závěr udělil všem zúčastněným z celého světa papežské požehnání. V dalších dnech naše cesty směřovaly do

V tomto životě nemůžeme dělat velké věci. Můžeme dělat jen malé věci s velkou láskou

Matka Tereza z Kalkaty